

WYROK TRYBUNAŁU (pierwsza izba)

z dnia 15 września 2011 r.*

W sprawie C-138/10

mającej za przedmiot wnioszek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Administratiwen syd Sofija-grad (Bułgaria) postanowieniem z dnia 8 marca 2010 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 15 marca 2010 r., w postępowaniu:

DP grup EOOD

przeciwko

direktor na Agencija „Mitnici”,

TRYBUNAŁ (pierwsza izba),

w składzie: A. Tizzano, prezes izby, J.J. Kasel, A. Borg Barthet, M. Ilešič (sprawozdawca) i M. Berger, sędziowie,

* Język postępowania: bułgarski.

rzecznik generalny: P. Cruz Villalón,
sekretarz: C. Strömholm, administrator,

uwzględniając procedurę pisemną i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 17 marca 2011 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu dyrektor na Agencija „Mitnici” przez W. Tanowa oraz S. Wyłkową, N. Jocową i S. Jordanową, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu rządu bułgarskiego przez E. Petranową oraz C. Iwanowa, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu rządu czeskiego przez M. Smolka oraz V. Štencela, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu rządu hiszpańskiego przez M. Muñoz Péréza, działającego w charakterze pełnomocnika,
- w imieniu rządu niderlandzkiego przez C. Wissels oraz M. Noort, działające w charakterze pełnomocników,

— w imieniu Komisji Europejskiej przez P. Michajłową oraz B.R. Killmanna, działających w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 9 czerwca 2011 r.,

wydaje następujący

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 4 pkt 5, art. 8 ust. 1 tiret pierwsze, art. 62, 63 i 68 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1), zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006 z dnia 20 listopada 2006 r. (Dz.U. L 363, s. 1, zwanego dalej „kodeksem celnym”).
- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy DP grup EOOD (zwaną dalej „DP grup”) a dyrektor na Agencja „Mitnici” (dyrektorem urzędu celnego) w przedmiocie wniesionej przez tę spółkę skargi o uchylenie zgłoszenia celnego wystawionego na jej rzecz.

Ramy prawne

Kodeks celny

- 3 Motyw szósty kodeksu celnego ma następujące brzmienie:

„Ze względu na nadrzędne znaczenie, jakie ma dla Wspólnoty handel zagraniczny, należy znieść lub przynajmniej ograniczyć do minimum formalności i kontrolę celną”.

- 4 Artykuł 4 kodeksu celnego stanowi:

„Użyte w niniejszym kodeksie określenia oznaczają:

[...]

- 5) »decyzja« oznacza każdą czynność administracyjną dotyczącą prawa celnego, podjętą przez organ celny w indywidualnym przypadku, mającą skutki prawne w odniesieniu do jednej lub kilku osób określonych lub mogących zostać określonymi; określenie to obejmuje między innymi wiążącą informację taryfową w rozumieniu art. 12;

[...]

17) »zgłoszenie celne« oznacza czynność, poprzez którą osoba wyraża, w wymaganej formie i w określony sposób, zamiar objęcia towaru określoną procedurą celną;

[...].”

5 Artykuł 59 ust. 1 kodeksu celnego stanowi:

„Każdy towar, który ma zostać objęty procedurą celną, zostaje zgłoszony do tej procedury”.

6 Artykuł 62 kodeksu celnego stanowi:

„1. Zgłoszenia w formie pisemnej dokonuje się na formularzu zgodnym z oficjalnym, przewidzianym w tym celu wzorem. Są one podpisane i zawierają wszystkie elementy niezbędne do zastosowania przepisów regulujących procedurę celną, do której zgłaszane są towary.

2. Do zgłoszenia dołącza się wszystkie dokumenty, których przedłożenie jest wymagane dla zastosowania przepisów regulujących procedurę celną, do której zgłaszane są towary”.

7 Zgodnie z art. 63 kodeksu celnego:

„Pod warunkiem przedstawienia towarów organom celnym zgłoszenia, które spełniają warunki określone w art. 62, są natychmiast przyjmowane przez te organy”.

8 Artykuł 66 kodeksu celnego ma następujące brzmienie:

„1. Jeżeli zgłaszający przedstawi dowód, że towar został zgłoszony omyłkowo do procedury celnej właściwej temu zgłoszeniu lub że w wyniku zaistnienia szczególnych okoliczności objęcie towaru procedurą celną, do której został zgłoszony, nie jest już dalej uzasadnione, organy celne, na wniosek zgłaszającego, unieważniają już przyjęte zgłoszenie.

Jednakże, jeżeli organy celne poinformowały zgłaszającego o zamiarze przeprowadzenia rewizji towarów, wniosek o unieważnienie zgłoszenia może zostać uwzględniony jedynie po przeprowadzeniu takiej rewizji.

2. Z wyjątkiem przypadków określonych zgodnie z procedurą komitetu zgłoszenie po zwolnieniu towarów nie może zostać unieważnione.

3. Unieważnienie zgłoszenia pozostaje bez wpływu na stosowanie obowiązujących przepisów karnych”.

9 Artykuł 68 kodeksu celnego stanowi:

„W celu weryfikacji zgłoszeń przyjętych przez organy celne mogą one przeprowadzić:

a) kontrolę zgłoszenia i załączonych do niego dokumentów. W celu sprawdzenia prawidłowości danych zawartych w zgłoszeniu organy celne mogą zażądać od zgłaszającego przedstawienia innych dokumentów;

b) rewizję towarów z jednoczesnym ewentualnym pobraniem próbek w celu dokonania ich dalszej analizy lub dokładniejszej kontroli”.

10 Artykuł 71 kodeksu celnego stanowi:

„1. Podstawę stosowania przepisów regulujących procedurę celną, którą objęte są towary, stanowią wyniki dokonanej weryfikacji zgłoszenia.

2. W przypadku niedokonania weryfikacji zgłoszenia przepisy określone w ust. 1 stosuje się na podstawie danych zawartych w zgłoszeniu”.

Rozporządzenie wykonawcze

- ¹¹ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia nr 2913/92 (Dz.U. L 253, s. 1), zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 214/2007 z dnia 28 lutego 2007 r. (Dz.U. L 62, s. 6, zwane dalej „rozporządzeniem wykonawczym”) przewiduje w art. 199 ust. 1:

„Bez uszczerbku dla ewentualnego stosowania przepisów karnych złożenie w urzędzie celnym zgłoszenia podpisanego przez zgłaszającego lub jego przedstawiciela czyni go odpowiedzialnym, zgodnie z obowiązującymi przepisami, za:

— prawdziwość informacji podanych w zgłoszeniu,

— autentyczność załączonych dokumentów,

oraz

— przestrzeganie wszelkich obowiązków odnoszących się do objęcia danych towarów odpowiednią procedurą”.

12 Artykuł 251 wskazanego rozporządzenia stanowi:

„W drodze odstępstwa od art. 66 ust. 2 kodeksu [celnego] zgłoszenie celne może w następujących przypadkach zostać unieważnione po zwolnieniu towarów:

[...]”

Postępowanie przed sądem krajowym i pytania prejudycjalne

13 W dniu 13 marca 2007 r. spółka złożyła przez pełnomocnika w Mitnicesko bjuro Kremikowci, Sofija (urzędzie celnym w Kremikowci, Sofija) zgłoszenie celne dotyczące przywozu z Brazylii towaru oznaczonego jako „zamrożone udo indycze, bez kości, przyprawione białym pieprzem” celem dopuszczenia do swobodnego obrotu.

14 Wskazane zgłoszenie celne zostało przyjęte przez organy celne tego samego dnia. Urzędnik celny złożył na nim podpis i naniósł następującą wzmiankę na drugiej stronie dokumentu:

„Przeprowadzona zostaje kontrola dokumentów, dotycząca pola nr 44 zgodnie z art. 218 [rozporządzenia wykonawczego]. Numer celny w polu nr 33 odpowiada opisowi towaru w polu nr 31 i w [Zintegrowanej taryfie Wspólnot Europejskich ustanowionej w art. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej (Dz.U. L 256, s. 1)]. Wartość celna określona zgodnie z art. 29 kodeksu celnego.

Nie jest to towar traktowany preferencyjnie. Przesłanki dopuszczenia do procedury jednoczesnego dopuszczenia do swobodnego obrotu i wprowadzenia do obrotu krajowego są spełnione. Protokół w sprawie przywózowej kontroli celnej na lotnisku w Sofii (nr 120/13.03.2007). Z powodu podejrzenia nieprawidłowej kwalifikacji taryfowej pobrane zostały próbki towaru celem przeprowadzenia badania laboratoryjnego przez centralne laboratorium chemiczne [...]”

- 15 W pkt 13 protokołu z kontroli towarów nr 120/13.03.2007 wskazano, że towar odpowiada zarówno co do rodzaju, jak i ilości specyfikacji dokonanej w zgłoszeniu celnym oraz że pobrane zostały próbki celem przeprowadzenia badania laboratoryjnego.

- 16 Kwota należności celnych w przywozie obliczona na podstawie pozycji taryfowej zgłoszonej przez DP grup, w wysokości 22646,88 BGN została wpisana w odpowiednim polu zgłoszenia celnego.

- 17 W dniu 25 marca 2007 r. organy celne zwolniły przywiezione towary.

- 18 W świetle ustaleń wynikających z ekspertyzy organ celny poinformował DP grup pismem z dnia 17 kwietnia 2007 r., że uznał, iż kwalifikacja taryfowa towaru jest nieprawidłowa, co stanowi naruszenie przepisów celnych.

- 19 W konsekwencji organy celne określiły dodatkowe należności, a mianowicie kwotę w wysokości 49754,31 BGN tytułem należności celnych i kwotę 11293,75 BGN tytułem podatku od wartości dodanej oraz odsetki za zwłokę od wskazanych kwot, a także wezwały DP grup do zapłaty owych kwot.

- 20 DP grup złożyła skargę do Administratiwen syd Sofija-grad, w której wniosła o uchylenie zgłoszenia celnego z dnia 13 marca 2007 r. ze względu na to, że wskazane w niej należności celne w przywozie w kwocie 22646,88 BGN zostały obliczone w sposób błędny.
- 21 Z postanowienia odsyłającego wynika, iż DP grup podniosła przed sądem krajowym, że omawiane zgłoszenie celne stanowi akt administracyjny, od którego przysługuje odwołanie. Wskazana spółka, uznając, że sama nie wskazała właściwej pozycji taryfowej, twierdzi bowiem, że pozycja ta została „potwierdzona” przez organy celne, ponieważ została ona przez nie zaakceptowana w związku z podpisem złożonym przez urzędnika przy przyjmowaniu owego zgłoszenia. Wobec tego, jej zdaniem, zgłoszenie celne stanowi oświadczenie woli złożone przez organy celne i prowadzi do powstania praw i obowiązków zgłaszającego, co nadaje owemu zgłoszeniu charakter zaskarżalnego aktu.
- 22 Na poparcie skargi DP grup podniosła, że nieprawidłowa pozycja taryfowa wskazana w zgłoszeniu celnym będącym przedmiotem postępowania przed sądem krajowym skutkuje nieważnością owego zgłoszenia. Podniosła ona również, że należności celne obliczone na podstawie niezgodnego z prawem zgłoszenia są sprzeczne z celami bułgarskiej regulacji celnej i prowadzą do powstania szkody po stronie owej spółki.
- 23 W dniu 21 lipca 2008 r. Administratiwen syd Sofija-grad wydał postanowienie, w którym stwierdził niedopuszczalność skargi ze względu na brak zaskarżalnego aktu administracyjnego, ponieważ w opinii tego sądu zgłoszenie celne wypełnione przez zgłaszającego i przyjęte przez organ celny nie stanowi aktu, od którego przysługiwałoby odwołanie.
- 24 DP grup wniosła zażalenie na wskazane postanowienie do Wyrchowen administratiwen syd (najwyższego sądu administracyjnego), który stwierdził, że, mimo iż zgłoszenie zostało wypełnione przez zgłaszającą osobiście, to – ze względów wskazanych

w pkt 21 niniejszego wyroku – stanowiło indywidualny akt administracyjny, który bezspornie wpływa na interesy zgłaszającej. Wyrchowen administratiwen syd, którego wskazówki dotyczące wykładni i stosowania ustawy są zgodnie z prawem bułgarskim wiążące dla dalszego badania sprawy, przekazał sprawę do ponownego rozpoznania przez ten sam wydział Administratiwen syd Sofija-grad.

25 Sąd krajowy jest zdania, że rozstrzygnięcie zawisłej przed nim sprawy zależy od wykładni mających zastosowanie przepisów prawa Unii w dziedzinie ceł i że w sprawie tej powstaje pytanie w szczególności o zakres i treść kontroli zgodności zgłoszeń celnych z warunkami przewidzianymi w art. 62 kodeksu celnego, a konkretnie pytanie, czy w ramach tej kontroli organy celne są zobowiązane do weryfikacji prawidłowości pozycji taryfowej wskazanej przez zgłaszającego.

26 Sąd krajowy wskazuje ponadto, że wówczas, gdy wskazana pozycja jest nieprawidłowa i nie zostanie ona następnie sprostowana na podstawie art. 65 kodeksu celnego, organy celne mają prawo nałożyć na zgłaszającego sankcje z tytułu naruszenia prawa celnego. W szczególności organy celne mogą dokonać zajęcia towaru i rozporządzić nim w ramach postępowania przewidzianego przez przepisy krajowe. Dla sądu krajowego jest oczywiste, że celem zawisłej przed nim skargi jest uniknięcie przez DP grup niekorzystnych skutków prawnych tego rodzaju jak opisane powyżej.

27 W tych okolicznościach Administratiwen syd Sofija-grad postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy w okolicznościach postępowania przed sądem krajowym art. 63 [kodeksu celnego] należy interpretować w ten sposób, że organ celny jest zobowiązany jedynie do przeprowadzenia kontroli zgodności zgłoszenia celnego z wymogami

określonymi w art. 62 tego [kodeksu], polegającej na tym, że dokonuje on jedynie kontroli dokumentów w zakresie określonym w art. 68 [kodeksu], aby podjąć decyzję o przyjęciu zgłoszenia celnego wyłącznie na podstawie przedłożonych dokumentów, gdy powstała wątpliwość co do prawidłowości kodu taryfy celnej towaru i do określenia tego kodu niezbędna jest opinia rzeczoznawcy?

- 2) Czy decyzję organu celnego o niezwłocznym przyjęciu zgłoszenia celnego zgodnie z art. 63 [kodeksu celnego] w okolicznościach postępowania przed sądem krajowym należy uważać za decyzję organu celnego w rozumieniu art. 4 pkt 5 w związku z art. 8 ust. 1 tiret pierwsze [owego kodeksu], i to w odniesieniu do całej treści złożonego zgłoszenia celnego, gdy jednocześnie zachodzą następujące okoliczności:
 - a) decyzja organu celnego o przyjęciu zgłoszenia celnego została podjęta wyłącznie na podstawie dokumentów przedłożonych wraz ze zgłoszeniem;
 - b) w ramach dokonywania niezbędnych kontroli przed przyjęciem zgłoszenia celnego istniało podejrzenie, że zgłoszony kod taryfy celnej towaru nie jest prawidłowy;
 - c) w ramach dokonywania niezbędnych kontroli przed przyjęciem zgłoszenia celnego informacje dotyczące składu zgłoszonego towaru, mające znaczenie dla prawidłowego określenia kodu taryfy celnej, były niepełne;

- d) w ramach kontroli przed przyjęciem zgłoszenia celnego pobrana została próbka na potrzeby sporządzenia opinii służącej prawidłowemu określeniu kodu taryfy celnej towaru?
- 3) Czy w okolicznościach postępowania przed sądem krajowym art. 63 [kodeksu celnego] należy interpretować w ten sposób:
- a) że zezwała on na kwestionowanie przed sądem zgodności z prawem przyjęcia zgłoszenia celnego po zwolnieniu towaru, czy też w ten sposób,
- b) że przyjęcie zgłoszenia celnego nie jest zaskarżalne, ponieważ powoduje ono jedynie rejestrację zgłoszenia towarów przez organ celny i określenie momentu powstania długu celnego w przywozie i nie stanowi ono żadnej decyzji organu celnego w przedmiocie prawidłowej klasyfikacji taryfowej i wysokości ceł należnych na podstawie tego zgłoszenia?”

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

- ²⁸ Należy przypomnieć, że w ramach postępowania, o którym mowa w art. 267 TFUE, wyłącznie do sądu krajowego, przed którym toczy się spór i który musi przyjąć odpowiedzialność za wydane orzeczenie, należy ocena, w świetle konkretnych okoliczności sprawy, zarówno niezbędności orzeczenia prejudycjalnego dla wydania rozstrzygnięcia, jak i istotnego charakteru pytań skierowanych do Trybunału (zob. w szczególności wyroki: z dnia 2 kwietnia 2009 r. w sprawie C-459/07 Elshani, Zb.Orz. s. I-2759, pkt 40; z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie C-339/09 Skoma-Lux, Zb.Orz. s. I-13251, pkt 21).

- 29 Należy jednak wskazać, że w ramach tej procedury do Trybunału należy udzielenie sądowi krajowemu użytecznej odpowiedzi, która umożliwi temu ostatniemu rozstrzygnięcie zawisłego przed nim sporu. W tym aspekcie do Trybunału należy – gdy zajdzie taka potrzeba – przeformułowanie przedstawionych mu pytań. Zadaniem Trybunału jest bowiem dokonanie wykładni wszystkich przepisów prawa Unii, jakie są niezbędne sądowi krajowemu do rozstrzygnięcia zawisłych przed nimi sporów, nawet jeżeli przepisy te nie są wyraźnie wskazane w pytaniach zadanych Trybunałowi przez te sądy (zob. podobnie w szczególności wyroki: z dnia 8 marca 2007 r. w sprawie C-45/06 Campina, Zb.Orz. s. I-2089, pkt 30, 31; z dnia 26 czerwca 2008 r. w sprawach połączonych C-329/06 i C-343/06 Wiedemann i Funk, Zb.Orz. s. I-4635, pkt 45; z dnia 14 października 2010 r. w sprawie C-243/09 Fuß, Zb.Orz. s. I-9849, pkt 39).
- 30 W tym względzie, z jednej strony z postanowienia odsyłającego wynika, że zawiśła przed nim skarga zmierza do uchylenia zgłoszenia celnego będącego przedmiotem sporu, a nie do uchylenia przyjęcia owego zgłoszenia. Ponadto z akt sprawy wynika, że DP grup wniosła o uchylenie wskazanego zgłoszenia po zwolnieniu przez organy celne towaru będącego przedmiotem sporu.
- 31 W tych okolicznościach należy stwierdzić, że poprzez pytania prejudycjalne sąd krajowy zmierza do ustalenia, czy przepisy prawa Unii w dziedzinie ceł powinny być interpretowane w ten sposób, że po zwolnieniu przez organy celne towarów zgłaszający może żądać sądowego uchylenia zgłoszenia celnego dotyczącego tych towarów.
- 32 Celem udzielenia odpowiedzi na pytania przeformułowane w ten sposób należy zbadać charakter i zakres zgłoszenia celnego.

- 33 Jak wynika z art. 59 ust. 1 kodeksu celnego, prawo celne Unii ustanawia zasadę, wedle której każdy towar, który ma zostać objęty procedurą celną, zostaje zgłoszony do tej procedury.
- 34 Wobec tego określenie elementów koniecznych do zastosowania przepisów celnych w przypadku danych towarów jest dokonywane nie na podstawie stwierdzeń organów celnych, lecz na podstawie informacji przedstawionych przez zgłaszającego.
- 35 W związku z tym, jak wynika z art. 4 pkt 17 kodeksu celnego, zgłoszenie celne stanowi czynność, poprzez którą zgłaszający wyraża, w wymaganej formie i w określony sposób, zamiar objęcia towaru określoną procedurą celną. W konsekwencji zgłoszenie to, mające charakter czynności jednostronnej, nie stanowi „decyzji” w rozumieniu art. 4 pkt 5 wskazanego kodeksu.
- 36 Co się tyczy zgłoszenia celnego sporządzonego pisemnie, art. 68 kodeksu celnego przyznaje organom celnym uprawnienie do weryfikacji informacji przedłożonych przez zgłaszającego.
- 37 W ramach celu wyrażonego w motywie szóstym kodeksu celnego, polegającego na ograniczeniu do minimum formalności i kontroli celnych kodeks ów nie nakłada na organy celne obowiązku systematycznego dokonywania tego rodzaju weryfikacji. W związku z tym, zgodnie z art. 71 ust. 2 wskazanego kodeksu, w przypadku niedokonania weryfikacji zgłoszenia przepisy regulujące procedurę celną, którą objęte są towary, stosuje się na podstawie danych zawartych w zgłoszeniu.

- 38 W ramach systemu opisanego powyżej, który nie przewiduje, aby zgłoszenia celne były systematycznie przedmiotem weryfikacji, zakłada się, że zgłaszający przedstawi organom celnym prawidłowe i kompletne informacje. Artykuł 199 ust. 1 tiret pierwsze rozporządzenia wykonawczego przewiduje, że złożenie w urzędzie celnym zgłoszenia podpisanego przez zgłaszającego lub jego przedstawiciela czyni go odpowiedzialnym, zgodnie z obowiązującymi przepisami, za prawdziwość informacji podanych w zgłoszeniu.
- 39 W tym względzie należy podkreślić, jak wskazał rzecznik generalny w pkt 29 opinii i wbrew tezie podniesionej przez DP grup w postępowaniu przed sądem krajowym, że wówczas, gdy organy celne przyjmują zgłoszenie celne podpisane przez zgłaszającego lub jego przedstawiciela, art. 63 kodeksu celnego zobowiązuje je do zawężenia kontroli do poszanowania warunków przewidzianych w art. 62 owego kodeksu. W konsekwencji przy akceptacji zgłoszenia celnego organy te nie orzekają w przedmiocie prawidłowości informacji przedstawionych przez zgłaszającego, natomiast on sam ponosi za nie odpowiedzialność. Z brzmienia art. 68 owego kodeksu wynika bowiem, że przyjęcie zgłoszenia nie pozbawia wskazanych organów możliwości dokonania następczej weryfikacji prawidłowości tych informacji, w danym wypadku nawet po zwolnieniu towarów.
- 40 Ciążący na zgłaszającym obowiązek przedłożenia prawidłowych informacji rozciąga się również na określenie właściwej podpozycji przy klasyfikacji taryfowej towarów (zob. podobnie wyrok z dnia 23 maja 1989 r. w sprawie 378/87 Top Hit Holzvertrieb przeciwko Komisji, Rec. s. 1359, pkt 26), przy czym zgłaszający może, w przypadku wątpliwości, złożyć uprzednio do organów celnych wnioski o wydanie wiążącej informacji taryfowej w zastosowaniu art. 12 kodeksu celnego.
- 41 Wskazany powyżej obowiązek jest powiązany z zasadą nieodwoalności zgłoszenia celnego z chwilą jego przyjęcia. Wyjątki od tej zasady są ściśle określone w regulacji unijnej z tej dziedziny.

- 42 W związku z tym, o ile kodeks celny nie udziela zgłaszającemu możliwości doprowadzenia do uchylecia sporządzonego przez niego zgłoszenia celnego, o tyle art. 66 ust. 1 akapit pierwszy tego kodeksu daje mu możliwość złożenia do organów celnych wniosku o unieważnienie przyjętego przez nie zgłoszenia, pod warunkiem że przedstawi on dowód, iż towar został zgłoszony omyłkowo do procedury celnej właściwej temu zgłoszeniu lub że w wyniku zaistnienia szczególnych okoliczności objęcie towaru procedurą celną, do której został zgłoszony, nie jest już dalej uzasadnione.
- 43 Artykuł 66 ust. 2 kodeksu celnego przewiduje, że zgłoszenie nie może zostać unieważnione po zwolnieniu towarów, poza określonymi przypadkami. Przypadki te zostały wskazane w art. 251 rozporządzenia wykonawczego.
- 44 Z brzmienia wskazanego art. 66 wynika, że gdy zgłaszający wnosi ze swej własnej inicjatywy o unieważnienie zgłoszenia celnego, jego wniosek powinien być adresowany do władz celnych, a nie do sądów.
- 45 Po rozpatrzeniu sprawy organy celne są zatem zobowiązane – z zastrzeżeniem możliwości wniesienia skargi do sądu – albo oddalić wniosek zgłaszającego w drodze decyzji z uzasadnieniem, albo unieważnić zgłoszenie zgodnie z wnioskiem (zob. podobnie wyrok z dnia 20 października 2005 r. w sprawie C-468/03 Overland Footwear, Zb.Orz. s. I-8937, pkt 50).
- 46 Co się tyczy wskazanej przez sąd krajowy okoliczności, że celem zawisłej przed nim skargi wniesionej przez DP grup jest uniknięcie nałożenia na tę spółkę ewentualnych sankcji ze względu na naruszenie związane z błędną klasyfikacją taryfową przywiezionego towaru przy sporządzeniu zgłoszenia celnego będącego przedmiotem sporu, wystarczy wskazać, że zgodnie z art. 66 ust. 3 kodeksu celnego unieważnienie zgłoszenia pozostaje bez wpływu na stosowanie obowiązujących przepisów karnych.

- 47 Co się ponadto tyczy instrukcji przekazanych sądowi zwracającemu się z pytaniem prejudycjalnym przez Wyrchowen administratiwen syd, należy przypomnieć, że Trybunał orzekł, iż prawo Unii sprzeciwia się temu, by sąd krajowy, który orzeka po przekazaniu mu sprawy do ponownego rozpoznania przez sąd wyższej instancji w wyniku odwołania, był związany, zgodnie z krajowym prawem procesowym, oceną prawną dokonaną przez sąd wyższej instancji, jeżeli uzna, uwzględniając wykładnię, o której dokonanie zwrócił się do Trybunału, że wskazana ocena nie jest zgodna z prawem Unii (wyrok z dnia 5 października 2010 r. w sprawie C-173/09 *Łączinow*, Zb.Orz. s. I-8889, pkt 32).
- 48 Mając na uwadze powyższe, na zadane pytania należy udzielić odpowiedzi, że przepisy prawa Unii w dziedzinie ceł powinny być interpretowane w ten sposób, że zgłaszający nie może żądać na drodze sądowej uchylenia sporządzonego przez niego zgłoszenia celnego, jeżeli zostało ono przyjęte przez organy celne. Jednakże na warunkach przewidzianych w art. 66 kodeksu celnego zgłaszający może zwrócić się do tych organów z wnioskiem o unieważnienie owego zgłoszenia, nawet wówczas, gdy towary zostały przez nie zwolnione. Po rozpatrzeniu sprawy organy celne są zatem zobowiązane – z zastrzeżeniem możliwości wniesienia skargi do sądu – albo oddalić wniosek zgłaszającego w drodze decyzji z uzasadnieniem, albo unieważnić zgłoszenie zgodnie z wnioskiem.

W przedmiocie kosztów

- 49 Dla stron postępowania przed sądem krajowym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed tym sądem, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż poniesione przez strony postępowania przed sądem krajowym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (pierwsza izba) orzeka, co następuje:

Przepisy prawa Unii w dziedzinie cel powinny być interpretowane w ten sposób, że zgłaszający nie może żądać na drodze sądowej uchylecia sporządzonego przez niego zgłoszenia celnego, jeżeli zostało ono przyjęte przez organy celne. Jednakże, na warunkach przewidzianych w art. 66 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006 z dnia 20 listopada 2006 r. zgłaszający może zwrócić się do tych organów z wnioskiem o unieważnienie owego zgłoszenia, nawet wówczas, gdy towary zostały przez nie zwolnione. Po rozpatrzeniu sprawy organy celne są zobowiązane – z zastrzeżeniem możliwości wniesienia skargi do sądu – albo oddalić wniosek zgłaszającego w drodze decyzji z uzasadnieniem, albo unieważnić zgłoszenie zgodnie z wnioskiem.

Podpisy